

Laborator 3

De asemenea, creai o nouă tabelă care să memoreze versiunea structurii bazei de date (presupunând că această versiune este pur și simplu un număr întreg).

Se creaza un tabel Versiune (Vid int primary key identity, Nrversiune int) sau Versiune (nrversiune int) sau... cum se doreste

Uneori, după proiectarea unei baze de date, este necesară actualizarea structurii acesteia; din păcate însă nu toate actualizările efectuate se dovedesc a fi corecte, si modificările trebuie să fie anulate. În acest context, se cere dezvoltarea unui mecanism de versionare care să faciliteze tranziția de la o versiune a bazei de date la alta.

Scrieți un script SQL care va:

- modifica tipul unei coloane;
- adauga o constrângere de “valoare implicită” pentru un câmp;
- creea/șterge o tabelă;
- adăuga un câmp nou;
- creea/șterge o constrângere de cheie străină.

Aceste scripturi pot fi generate, însă va trebui să puteți explica structura lor.

Pentru fiecare dintre scripturile de mai sus scrieți/generați un alt script care implementează inversul operației.

Versiune 1: modifica tipul unei coloane

Versiune 2: adauga o constrângere de “valoare implicită” pentru un câmp

Versiune 3: creeaza o tabelă

Versiune 4: adăuga un câmp nou

Versiune 5: creeaza o constrângere de cheie străină

Consideram un tabel:

STUDENT *Sid INT Nume VARCHAR(50) Prenume Varsta INT	CAIET *Cid Tip NrPagini Sid INT

Versiune	Invers Versiune
V1 ALTER TABLE Student ALTER COLUMN Varsta SMALLINT -- NOT NULL se poate pune doar daca este setat deja pentru coloana sau daca nu sunt introduce valori in tabel -- se recomanda schimbari din int-smallint-float sau varchar-nvarchar de dimensiuni diferite sau la fel, ... conversii care se pot executa fara erori	IV1 ALTER TABLE Student ALTER COLUMN Varsta INT

V2 ALTER TABLE Student ADD CONSTRAINT df_Student DEFAULT 'Nume Student' FOR Nume	IV2 ALTER TABLE Student DROP CONSTRAINT df_Student
V3 CREATE TABLE Caiet(Cid INT PRIMARY KEY IDENTITY, Tip VARCHAR(30))	IV3 DROP TABLE Caiet
V4 ALTER TABLE Caiet ADD NrPagini INT	IV4 ALTER TABLE Caiet DROP COLUMN NrPagini
V5 -- daca s-a adaugat coloana pe care putem defini cheie straina la V3+V4, atunci realizam doar setarea acesteia; altfel, prima data adaugam coloana si apoi o setam ca si cheie straina ALTER TABLE Caiet ADD Sid INT NOT NULL ALTER TABLE Caiet ADD CONSTRAINT fk_Caiet FOREIGN KEY (Sid) REFERENCES Student(Sid) -- daca vrem sa adaugam intr-un tabel deja existent o cheie externa si acel tabel contine deja inregistrari, trebuie sa: adaugam coloana, introducem date pe ea prin cod si preluate de la campul ce este cheie primara din tabela ce va fi referita, setam aceasta coloana sa fie NOT NULL, adaugam constrangerea de cheie straina. La IV5 (inversiul versiunii 5) vom sterge fiecare element in ordine inversa: stergem constrangerea cheie straina, stergem coloana care a fost setata ca si cheie externa.	IV5 ALTER TABLE Caiet DROP CONSTRAINT fk_Caiet ALTER TABLE Caiet DROP COLUMN Sid

Creați pentru fiecare din scripturi câte o procedură stocată și asigurați-vă ca numele acestora să fie simplu și clar.

Fiecare script va fi pus intr-o procedura stocata, care se creaza si doar apoi se executa (ruleaza)

```
CREATE PROCEDURE V1 AS
    ALTER TABLE Student
    ALTER COLUMN Varsta SMALLINT
GO
```

Daca exista mai multe instructiuni se pune si BEGIN ... END

Se recomanda si folosirea instructiunii PRINT 'mesaj' pentru a vizualiza mai bine rezultatul.

```
CREATE PROCEDURE V1 BEGIN AS
    ALTER TABLE Student
    ALTER COLUMN Varsta SMALLINT

    PRINT 'Coloana Varsta a fost adaugata in tabelul Student...'
END
```

GO

De asemenea, scrieți o altă procedură stocată ce primește ca parametru un număr de versiune și aduce baza de date la versiunea respectivă.

Procedura stocată va avea un parametru și se va executa astfel:

La început baza de date se presupune a fi într-o versiune inițială. Considerăm versiunea 0.

EXEC Principala 3 -> se verifică versiunea actuală a bazei de date – în tabelul Versiune – este 0 și atunci se execută V1, V2, V3, după care se actualizează și în tabelul Versiune

EXEC Principala 5 -> se verifică versiunea actuală a bazei de date – în tabelul Versiune – este 3 și atunci se execută V4, V5 după care se actualizează și în tabelul Versiune

EXEC Principala 2 -> se verifică versiunea actuală a bazei de date – în tabelul Versiune – este 5 și atunci se execută IV5, IV4, IV3, după care se actualizează și în tabelul Versiune

EXEC Principala -9 -> Mesaj de eroare (nu există această versiune) – trebuie tratate toate excepțiile

EXEC Principala 2 -> Mesaj că deja se află în această versiune

Codul poate conține și mesaje legate de versiune și de schimbarea acesteia.

Declararea unei variabile se realizează folosind DECLARE @var INT și atribuirea unei valori se realizează cu SET @var=0.

Această procedură stocată ar arăta cam așa:

- validare parametru
- extragere într-o variabilă a numărului versiunii din tabelul Versiune (select @verNoua=...)
- dacă versiunea din tabelul Versiune < @verNoua atunci se execută versionările directe (V1, V2, ...)
- altfel se execută versionările inverse (IV5, IV4, ...)
- se modifică versiunea în tabelul Versiune (update Versiune set...)

Versionarea necesită o instrucțiune repetitivă (gen WHILE) – în care cel mai ușor se lucrează cu o variabilă în care se salvează, pe rând, numele procedurilor stocate necesare versionării – dacă avem același nume și, de exemplu, ultima parte diferită, se poate face o concatenare ...

```
DECLARE @comanda VARCHAR(50);
SET @comanda='v'+ convert(...); -- v1, v2, ...
EXEC(@comanda)
-- se crește acea variabilă de la v1, v2, ...
```

Mult spor ☺